

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

In Die S. Ioannis Apostoli, Et Evangelistae, Evangelivm Ioannis XXI. Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

EVANGELIA

“ Sicut ubi descendit hyems crepitante per auras
“ Grandine, deiciens segetes & culmina pulsans,
“ Turbine corripitur cælum, strepituq; sonanti
“ Ventus agit nymbum, deiectaq; grana resultant;
Non aliter iam saxa uolant, feriuntq; cadentem
Densa seges lapidum collisas uerberat auras.
Ille sed ad cælum palmas & lumina tendens,
Talibus orauit Dominum iam morte propinqua:
Suscipe defessam hanc animam Saluator Iesu,
“ Quam tibi commendoq; tuo pro nomine fundo.
“ Ingruit ecce nouus saxorum uerbere nymbus,
Ingemimantq; ictus repetitis ictibus hostes.
Non ualet ille magis pedibus consistere rectis,
Deprimiturq; cadens in terram pondere duro,
Tum genibus flexis clamauit uoce sonanti:
Hostibus hanc ignosce meis, pater optime, culpam
Nec statuisse uelis meritam pro crimine poenam.
Hæc ubi fatus erat, Christo minuente labores,
Occubit, placidaq; cadens in morte quieuit.
Frigidulo tanquam deuictus lumina somno.
IN DIE S. IOANNIS APOSTOLI, ET EVANGELISTAE,
EVANGELIUM IOANNIS XXI. CAP.
ARGUMENTVM.
Dum de Discipulo Petrus, quem Christus amabat,
Sollicitus quærit, se iubet ille sequi.

Disci

FESTIVALIA.

Discipulis cum se iam ter monstrasset Iesus,
 Cepissentq; Dapes captis de piscibus una,
 Proinus ad Petrum sese conuertit, & inquit:
 Dic age Petre Symon nomen sortite Ioanna,
 Diligis ex animo nunc me magis omnibus istis?
 Ille refert: Equidem nosti uenerande Magister,
 Pectoris ingenuo quod te complectar amore.
 Subiicit hic Dominus: Si talia uera profaris,
 Pasce meos igitur, quos iam tibi tradimus, agnos.
 Hinc iterum Christus coepit rogitare: Ioanna
 Dicte Symon, uero num me ueneraris amore?
 Respondet Petrus: Scis hoc tamen ipse Magister,
 Quod te totus amem, nec falso id pectore dicam.
 Pasce meas quapropter oues, subiecit Iesus.
 Mox rursus incipiens sic tertia uerba profatur:
 Petre refer, uero num sis mihi iunctus amore?

○ Reddidit

EVANGELIA

Reddidit hæc tristem toties repetita Symonem
Questio, de illius tanquam dubitaret amore,
Propterea ducens suspiria talibus inquit:
Quid me Christe rogas, hominū qui pectora nollit
Omnia qui cernis, nec fas te fallere cuiquam,
Ipse tenes quanto tibi sim deuinctus amore,
Et quo te uenerer studio, pietate, fideq̃.
Pascere meos agnos igitur, respondit iesus.
Hæc equidem tibi uera loquar, cum iunior esses,
Ipse tibi placito cingebas ilia ritu,
Quoq̃; animi ferret sententia, liber abibas.
At senior factus non tantum iuris habebis,
Sed cogere tuas alijs extendere palmas.
Hic aliquis longo tua corpora fune ligabit,
Inuitumq̃; trahet, quò non tibi prona uoluntas.
Ista loquens Dominus uoluit monstrare Symoni,
Quo fato moriturus erat pro nomine Christi,
Glorificans Domini constanti pectore uerbum.
Hæc ubi factus erat, paulum sermone quiescens
Mox iterum cœpit referens hæc uerba Symoni
Si mihi quem narras, uerum testaris amorem,
Huc ades, et casus me Petre sequare per omnes.
Ille retro uersus conspexit pone sequentem
Discipulum, ante alios charū quē Christus habebat

Quiq̃;

FESTIVALIA.

Quiq; super pectus Domini requieuerat antè,
Vltima paschalis caperent cùm ferula cane,
Inter eos quærens Domini quis proditor esset.
Hoc igitur uiso Petrus: uenerande Magister
Quid uerò hic faciet, nobis qui proximus? inquit.
Rettulit hic illi Dominus: Si Petre manere
Hunc ego fortè uelim, donec simul ipse reuertar,
Quid te sollicitat res hæc, uel cura fatigat?
Tu quod iussus agas, & me sine lite sequaris.
Exijt hic sermo fratres dispersus in omnes,
Discipulum fati subductum legibus istum
Tristia non unquàm sensurum uulnera mortis,
Sed non ista fuit Christi sententia: tantùm
Si redeã donec iubeam hunc remanere, quid ad te?
Dixerat: hoc falso sensu rapuere sodales,
Immunis tanquam remaneret morte Ioannes.
Atq; hic Discipulus, de quo iam diximus, ille est
Talia testificans uera qui uoce fatetur,
Istaq; mandauit scriptis, ut postera quondam
Turba legat, doceatq; suos meminisse nepotes.
Nouimus hunc isto testari uera libello,
Vnde piam laudem fidei nomenq; meretur.

IN DIE SANCTORVM PVERORVM INNOCENTVM,
EVANGELIUM MATTH. CAP. II.

O 2 ARGV.